

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ

АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

– обавезна садржина – свака рубрика мора бити попуњена

(сви подаци уписују се у одговарајућу рубрику,
а назив и место рубрике не могу се мењати или изоставити)

ОБРАЗАЦ – 6АУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ	
1.	Датум и орган који је именовао комисију
	14.11.2018. Наставно уметничко научно веће Академије уметности у Новом Саду
2.	Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже уметничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и називом факултета – установе у којој је члан комисије запослен:
	1. Др ум. Јелена Средановић , доцент, председник Комисије, Графика, 08.09.2016. Академија уметности Нови Сад
	2. Мр Лидија Среботњак Пришић , редовни професор, ментор, Нови ликовни медији, 20. 11. 2003. Академија уметности Нови Сад
	3. Мр Владо Ранчић , редовни професор, члан Комисије Сликарство, 16. 07. 2007. Академија уметности Нови Сад
	4. Др ум. Горан Деспотовски , ванредни професор, члан Комисије, Сликарство, 11. 09. 2014. Академија уметности Нови Сад
	5. Др ум. Бранко Раковић , редовни професор, члан Комисије Сликарство, 07. 10. 2015. Факултет ликовних уметности, Београд
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ	
1.	Име, име једног родитеља, презиме:
	Лидија, Ана, Маринков Павловић
2.	Датум и место рођења, општина, република:
	27.02.1972, Зрењанин, Србија

3.	Назив факултета, назив студијског програма основних академских студија и стечени стручни назив: Академија уметности Нови Сад, сликарство, дипломирани сликар професор ликовне културе
4.	Назив факултета, назив студијског програма мастер академских студија и стечени академски назив:
5.	Назив факултета, назив магистарске тезе и датум одбране: Академија уметности Нови Сад, „Слика - материја – Мутне слике“ ликовне уметности - сликарство, 22.04.2002.
6.	Уметничка област из које је стечено академско звање магистра наука: Сликарство
7.	Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2015. Докторске академске студије ликовних уметности
III НАСЛОВ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА	
<i>Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса</i>	
IV ОПИС ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА Навести кратак садржај са назнаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикана и сл.	
<p>Докторски уметнички пројекат под називом <i>Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса</i>, кандидаткиње Лидије Маринков Павловић чини практични део рада, приказан на изложби у <i>Оставинској галерији</i> у Београду, 16. новембра 2018. године и писани део рада који чини: број поглавља 5/ број потпоглавља 26/ страница 120/ слика 47 / референци 64 / прилога 4)</p> <p>Структурална подела писаног дела рада по садржају: Кључна документацијска информација Key word documentation Садржај Резиме Abstract Увод</p> <p>Појмовна одређења и концептуални оквири докторског уметничког пројекта „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса“</p> <p>1. Сликарство и језик 1.1. Сликарство између језика и дискурса 1.2. Аналогно писмо и дигитални код</p>	

- 1.3. Семиолошке аналогije
  - 1.4. Пицтуре vs. паинтинг
  - 1.5. Структуралистичка читања: од метафоре до метонимије
  - 1.6. Репрезентација и њени контексти
  - 1.7. Симулакруми, дематеријализација уметности и повратак наратива
  2. Нови медији и сликарство
    - 2.1. Сликарство у кризи
    - 2.2. Бењамин „овде и сад“
    - 2.3. Семиологија нових медија
    - 2.4. Шта чинити са сликом и њеним кодовима?
    - 2.5. Ремедијација и однос старих и нових медија
    - 2.6. Има ли хардвер душу?
  3. Процедуре стваралачког чина
    - 3.1. Одређивање појма процедуре у контексту уметничке праксе
    - 3.2. Мануелне процедуре и оптичке слике
  4. Практични рад
    - 4.a. Процедуре уметничког чина као методолошки оквир докторског уметничког пројекта „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса“
    - 4.б. Поставка изложбе докторског уметничког пројекта „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса“
      - 4.1. Како поправити слику? („Хеалинг“)
      - 4.2. Како се прави добра слика? („Ицонс“, „Ор абоут Transparency“, „Ор абоут Бад Паинтинг“)
      - 4.3. Како се постаје сликар? („Траитор“)
      - 4.4. Како препознати уметничко дело? („Не дај ми никада да одем“ – а)
      - 4.5. Како копирати слику? („Не дај ми никада да одем“ – б)
      - 4.6. Како поставити питање? („Ор ис тхере анотхер possibility?“)
      - 4.7. Како урамити слику? („Парергон/Жути тапет“)
      - 4.8. Како продати слику? („Пошиљке“)
- Закључак
- Прилози
- Литература
- Списак репродукција
- Списак прилога
- Биографија

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

Писани део докторског уметничког пројекта *Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса* кандидаткиње Лидије Маринков Павловић, кроз три тематска поглавља *Сликарство и језик*, *Нови медији и сликарство* и *Процедуре стваралачког чина* систематично приказује постављени тематски оквир уметничког истраживања, његове методе, опис теоретског и практичног истраживања.

У уводном делу кандидаткиња упућује на тематски оквир и садржај којим се бави, *језик*,

медији и процедуре сликарства у савременом контексту. Наводе се структуралне поделе и тематске целине рада, методе и кључни појмови који су коришћени.

У поглављу, под називом Појмовна одређења и концептуални оквири докторског уметничког пројекта: *Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса*, кандидаткиња појашњава термилошку одредницу самог наслова и увезаност са целокупним проблемом истраживања, са нагласком на синтагму – аналогни процеси.

У прва два поглавља *Сликарство и језик* и *Нови медији и сликарство* дат је преглед важних теоријских праваца и поставки који се тичу односа сликарства и језика, као и односа старих и нових медија. Ове теорије су утицале на процедуре стварања уметничког докторског пројекта и уједно представљају предложени оквир за његово разумевање, тумачење и анализу.

Треће поглавље је посвећено одређивању појма и приступу уметничкој процедури, док четврто поглавље чини детаљна експликација изложбе и појединачних радова.

Кандидаткиња се у свом раду бави истраживањем језика, медија и процедура сликарства у савременом контексту, а то значи препознавање, приказивање и преиспитивање хибридности, отворености и плуралности аналогних процеса у окружењу и атмосфери која је доминантно одређена новим или дигиталним медијима. Кроз аналитички приступ при опису, експликацији и интерпретацији језика, медија и процедура, акцентује тезу о промени одређених парадигми у савременом окружењу. У основној тези полази се од става да је са новим технолошким и информацијским револуцијама, сликарство показало довољно флексибилности да у себе инкорпорира нове материјале и технике, да се прилагоди новим визуелним изазовима, као и да преиспита и редефинише одређене константе које су се до скоро чиниле неупитним. Тако постављен проблем истраживања интерпретирање ремедијације, која дефинише однос старих и нових медија је захтевао трансдисциплинарни приступ и комплексна укрштања различитих искустава модерне, постмодерне и савремене уметничке, али и теоријске праксе. Реализација радова укључује интермедијални дијалог и радови садрже интертекстуалне референце које се односе на језик и процедуре других уметничких медија. Радови су укључивали артикулацију сликарских и не-сликарских процедура са посебним уметничким тактикама или методама, као што су апропријација и реконтекстуализација језика и медија других уметничких родова – од књижевности до редимејда.

У четвртом поглављу, названом *Практични рад*, ауторка приказује процедуре уметничког чина као методолошки оквир докторског уметничког пројекта „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса“ и поставку изложбе докторског уметничког пројекта. У анализи и опису практичног дела рада, ауторка јасно описује и представља значење елемената поставке, концептуални оквир сваког рада појединачно и њихове техничке карактеристике, као и начин изведбе.

У Закључку писаног дела рада ауторка се осврће на проблем истраживања и језика, медија и процедура и преиспитује значај теоретског полазишта у њеном раду, који на директан или индиректан начин представља стратегију за концептуализацију и извођење уметничких радова.

У писаном делу докторског уметничког пројекта кандидаткиња је користила богату стручну литературу из теорије уметности, филозофије и сл. У прилогу се налази и биографија аутора.

Поред тога, писани део рада садржи богату презентацију, фото-документацију изведеног рада кроз изложбу.

Практични део уметничког докторског пројекта.

Практични део докторског уметничког пројекта представљен је на изложби у Оставинској галерији у Београду. Презентацијом радова и њиховим уклапањем са специфичностима простора галерије заокружен је постављени тематски оквир, конципиран у писаном и практичном делу рада. Поједини радови су директно, својим местом у поставци, али и конкретним елементима, реферирали на различите делове галеријског простора. Кроз апропријацију специфичних административних, графичких и просторних означитеља Оставинске галерије, изложба је настојала да нагласи важност контекстуалних уметничких пракси које обухватају институционални оквир. Изложба је обухватила осам концептуалних целина које, између осталог, у техничком или експлицитном смислу чини преко 50 слика на платну.

Докторски уметнички пројекат, „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса”, обухвата серију сликарских радова на платну, средњих димензија, који су примарно изведени у техници акрила на платну, а на основу раније дигитално генерисаних предлогака. То значи да се преко процеса ремедијализације, која делује и повратно на старе медије и представља на тај начин њихово проширење и редефиницију, симултано, поред сликарског медија, истражују и језик и процедуре сликарства. Важан фокус уметничког истраживања усмерен је ка битним променама конвенционалних сликарских процедура које се дешавају кроз апропријацију, прилагођавање и употребу тактика и конкретних захвата који су проистекли из графичких софтвера, као што су нове врсте фонтова, мултипликације, стенсил ефекти и слично. Са друге стране, семиологија сликарства не препознаје утврђени, кодификовани, технички метајезик сликарства, те се и сама најчешће одређује као интертекстуална теоријска пракса која успоставља везе између слике и културе. У том смислу, уметнички пројекат не тежи редукционистичким начелима унутар слике, већ настоји да спроведе интермедијални дијалог сликарства са другим медијима, као што су, на пример: кратки видео радови, фотографије, дигитални принтови и аудио снимци. Другим речима, пројекат „Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса” тежи афирмацији отвореног концепта истраживања и када је у питању сликарство као уметнички израз, односно медиј, са намером да се акцентују сложене интертекстуалне референце које, заправо, на кључан начин одређују језик савременог сликарства. Саме слике су зато реализоване у нешто ширем распону конвенционалних сликарских праваца и поетика – од геометријске апстракције до апстрактног експресионизма, укључујући неретко и конкретне текстуалне инсерте, као и апликације несликарских материјала, објеката и других медија у контекстуални оквир појединачних радова. Различите процедуре које су у раду спроведене – од сликарских до апропријацијских, као и различите тактике које су притом коришћене – од реконтекстуализације до вишеструке ремедијације, све то показује да се чисте границе уметничког дела тешко могу утврдити. У својој плуралности, рад се протеже у бескрајном хоризонту могућих интерпретација и интертекстуалних укрштања на исти начин као што се ремедијацијски ефекти и трагови могу временски пратити у прошлости и настављати у будућности. На тај начин сликарски радови често прекорачују своју медијску дефиницију и

прелазе у проширено медијско поље као саставни делови асамблажа, инсталације, објекта, амбијента.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Докторски уметнички пројекат кандидаткиње Лидије Маринков Павловић, под називом *Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса*, потврђује и контекстуализује уметнички израз који је овим истраживањем усаглашен текстуалним и практичним делом рада. Кандидаткиња јасно повезује све елементе писаног рада: појмове, цитате, примере, обраду поглавља и потпоглавља и приказане резултате истраживања реализоване радове и изложбу *Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса*.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

У докторском уметничком пројекту кандидаткиња Лидија Маринков Павловић, веома јасно описује тематику уметничког истраживања. На основу ових показатеља Комисија даје позитивну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања. Рад је проверен у софтверу за детекцију плагијаризма *iThenticate*, на Академији уметности у Новом Саду, о чему је Комисија извештена путем електронске поште.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА

Експлицитно навести да ли докторски уметнички пројекат јесте или није написан у складу са наведеним образложењем, као и да ли он садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је докторски уметнички пројекат урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Докторски уметнички пројекат написан је у складу са образложењем које је наведено у пријави теме.

2. Да ли докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе

Докторски уметнички пројекат својим насловом, садржајем, писаним и практичним радом, садржи све битне елементе који се захтевају за радове овакве врсте.

3. По чему је докторски уметнички пројекат оригиналан допринос уметности

Разматрајући целокупан докторски уметнички пројекат кандидаткиње Лидије Маринков Павловић, Комисија је закључила да он представља оригиналан и значајан допринос у конципирању, сагледавању и разумевању савремене уметничке праксе.

4. Недостаци докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројекат нема недостатака.

IX ПРЕДЛОГ

На основу укупне оцене докторског уметничког пројекта комисија предлаже:

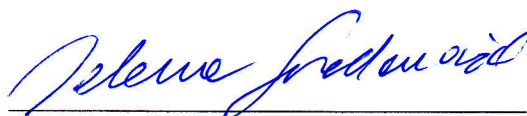
1. да се докторски уметнички пројекат прихвати, а кандидату одобри одбрана;
2. да се докторски уметнички пројекат враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
3. да се докторски уметнички пројекат одбија.

да се Докторски уметнички пројекат под насловом *Аналогни процеси: сликарство као плурална уметничка пракса* прихвати, а кандидаткињи **Лидији Маринков Павловић** одобри одбрана.

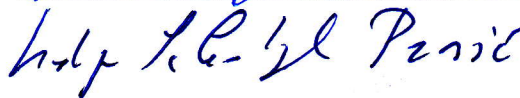
НАВЕСТИ ИМЕ И ЗВАЊЕ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др ум. **Јелена Средановић**, доцент, председник
Комисије

2. Мр **Лидија Среботњак Пришић**, редовни
професор, ментор,

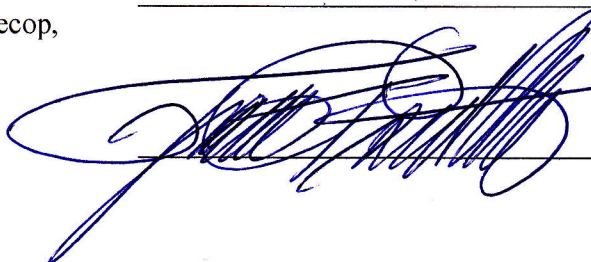
3. Мр **Владо Ранчић**, редовни професор, члан
Комисије

4. Др ум. **Горан Деспотовски**, ванредни професор,
члан Комисије

5. Др ум. **Бранко Раковић**, редовни професор,
члан Комисије

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.